

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg er glad for, at ordføreren kan bekræfte, at den franske befolknings vigtigste argument for at stemme nej til EU-forfatningen er, at den er antisocial, at den vil undergrave velfærdssamfundet yderligere, at den vil skabe øget pres for privatisering, liberalisering og udlicitering. Det har nemlig været det helt toneangivende argument for at stemme nej til EU-forfatningen i Frankrig, og det har også været det helt toneangivende argument for, at der er blevet stemt nej til EU-forfatningen i Holland.

Men jeg er da glad for, at ordføreren her i dag kan bekræfte, at det er sådan, det forholder sig. EU-forfatningen er antisocial, og det er derfor, at der har været så mange nejstemmer til den både i Frankrig og, som jeg siger det her i dag, også i Holland.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Det er sådan en lidt vanskelig debat, for det, jeg sagde, var, at franskmændene var bekymrede for deres meget høje arbejdsløshed, og så føler de ikke, at forfatningstraktaten gør nok ved den. Det har jo ikke noget at gøre med at være antisocial eller meget liberal.

Det er rigtigt, at der så også har været nogle af de socialister i Frankrig, der har anbefalet et nej, som har sagt, at denne her traktat er for liberal. Det mener jeg så som liberal godt jeg kan skrive under på at den ikke er. Den er jo ikke mere liberal end de tidligere traktater.

EU har altid været et kompromis mellem de to politiske fløje, fordi det har været bærende for EU, at alle 25 skulle være enige, når man tog nye skridt. Derfor har man altid været nødt til, når man lavede ændringer i EU, at sikre på den ene side, at højrefløjen var med, og på den anden side, at venstrefløjen var med. Det har været det bærende i EU, og sådan er det altså også i forfatningstraktaten. Det er et kompromis.

Kl. 13.45

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Jeg har følgende tegnet op til korte bemærkninger: Hr. Jesper Langballe, hr. Morten Messerschmidt, hr. Kristian Thulesen Dahl og hr. Frank Aaen.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg håber da, at franskmændene er dybt taknemlige for fru Charlotte Antonsens psykologiske tolkninger af deres nej. Os andre interesserer det ikke en pind, vi går simpelt hen bare ud fra, at et nej er et nej, uden psykologiske fortolkninger. Men når fru Charlotte Antonsen siger, at situationen er lettere kaotisk, tror jeg ikke, at det beskedne, afdæmpede udtryk svarer helt til følelserne i hjertets dyb.

Vi andre synes ikke, det er kaotisk, vi synes, situationen er uendelig klar. Traktaten er faldet, hvor ét land har sagt nej, nu har to sagt nej, og så er det, jeg vil spørge fru Charlotte Antonsen: Tror fru Charlotte Antonsen, at den danske statsminister og regeringen vil respektere det danske nej, når man ikke respekterer det franske og det hollandske?

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Det siger sig selv, at man, hvis man sætter et spørgsmål til folkeafstemning, selvfølgelig respekterer befolkningen, uanset om befolkningens flertal siger ja eller nej. Det er sket i Frankrig, og det vil selvfølgelig også ske i Danmark, hvis vi skulle komme dertil.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Hvorfor siger det sig selv? spørger jeg fru Charlotte Antonsen.

Regeringen og statsministeren har tydeligt givet udtryk for, at de ikke respekterer hverken det franske eller det hollandske nej, men vil gå videre med ratifikationsprocessen, som om ingenting var sket, i modstrid med spillereglerne, svarende fuldstændig til, hvad Venstres tidligere formand, daværende udenrigsminister Uffe Ellemann-Jensen præsterede i 1992, da danskerne havde stemt nej til Maastricht og Uffe Ellemann-Jensen drog op til Oslo og sagde til de andre europæiske regeringsledere: I skal bare gå videre, selv om vi har stemt nej.

Jeg synes, at man, hvis man vil være lidt hårdtpumpet, godt kunne kalde det en eller anden form for landsforræderi, i hvert fald noget, der var i modstrid med landets interesser.

Men hvad værre er: Det er jo et klart brud på spillereglerne, som siger, at når ét land har stemt nej, så falder traktaten. Hvorfor skulle man så respektere den danske folkeafstemning?